

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας "Ο Άγιος Τρύφων"

Ημερολόγιο 2021

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΕΡΝΙΤΣΗΣ

«ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΕΡΝΗΤΖΙ
ΕΚΤΙΣΤΑΙ ΕΤΕΙ ΧΙΛΙΟΣΤΩ ΕΚΑΤΟΣΤΩ ΔΕΚΑΤΩ ΕΚΤΩ (1116)»



«Η ΜΟΝΗ ΠΡΟΠΥΡΓΙΟΝ ΗΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΑΧΩΝ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΩΣ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑ
ΗΘΙΚΟΥ ΦΩΤΟΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΥΣΑ ΤΑΣ ΜΟΥΣΑΣ ΕΠΙ ΜΑΚΡΟΝ ΕΝ ΕΑΥΤΗ»

(ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ Π. ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ)

Η ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΣ ΜΟΝΗ ΚΕΡΝΙΤΣΗΣ

ΤΟ «ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΑΣ»

Είναι από τα παλιότερα μοναστήρια της Αρκαδίας και αριθμεί εννέα αιώνες ζωής, αφού ως έτος ίδρυσης αναφέρεται το 1116 μ. Χ από τρεις αδελφούς Πετσκοκολαίους τον Δήμο, τον Θεόφιλο και τον Συναδινόν από τη μεσαιωνική πόλη της Κερνίτσας.

Είναι κτισμένο πάνω σε βράχο στη ρίζα του οποίου περνάει ο ποταμός Μυλάοντας. Η τοποθεσία είναι άκρως εντυπωσιακή και η φαντασμαγορική του εικόνα εντυπωσιάζει τον επισκέπτη από μακριά. Ο σπουδαίος σχολάρχης της σχολής της Βυτίνας αρχιμανδρίτης Παναγιώτης Παπαζαφειρόπουλος περιγράφει την εντυπωσιακή τοποθεσία ως εξής: «Επί πριόνος του Μυλάοντος επικάθεται η ιερά μονή Κερνίτσας, γεγηρακός οικητήριον οπαδών του Χριστού. Προς δυσμάς πυκνότατον δάσος περιβάλλει την μονήν, ενώ χαρίεσσα φύσις δια των κελαδούντων πηνών ηρεμεί την ψυχήν». Η μονή αρχικά ήταν ανδρική μέχρι το 1940, οπότε και μετετράπη σε γυναικεία.

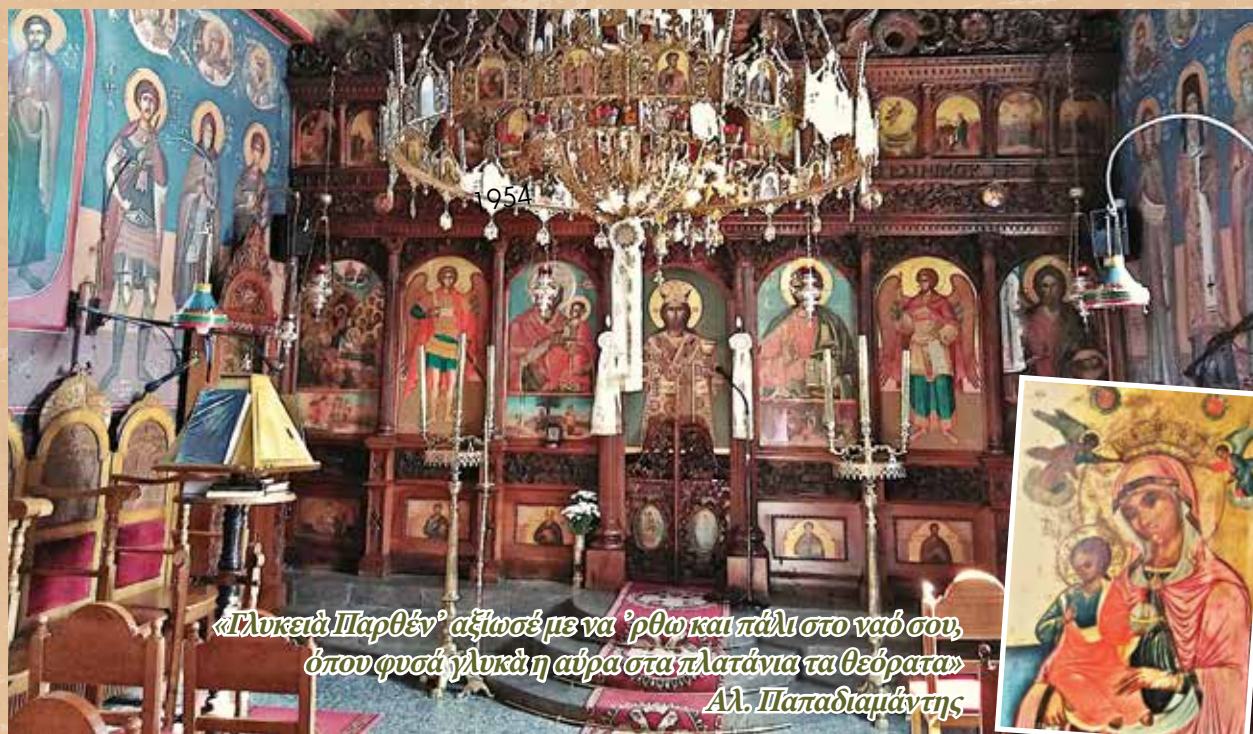
Σπουδαίοι ιεράρχες προήλθαν από τους μοναχούς της όπως ο Σωφρόνιος επίσκοπος Βυτίνης, ο συντάκτης του αρχαίου κώδικα της μονής, οι επίσκοποι Αμυκλών Γαβριήλ και Παρθένιος, ο Χριστιανουπόλεως Παρθένιος, ο Κορίνθου Κύριλλος (Ροδόπουλος), Βυτιναίος την καταγωγή, και αρκετοί άλλοι. Μεγάλη η προσφορά της μονής κατά τα δέκα χρόνια της Τουρκοκρατίας τόσο από απόψεως κοινωνικής και θρησκευτικής όσο και εθνικής. Ο Παπαζαφειρόπουλος γράφει: «Η μονή ην άσυλον πολλών ορφανών, πενήτων, κληρών και λοιπών αδυνάτων, τρεφομένων υπ' αυτής και εστία της διαρρυθμίσεως και σπουδής της συνειδήσεως των χριστιανών». Συνέβαλε τα μέγιστα στη διατήρηση της εθνικής συνειδήσεως κατά την Τουρκοκρατία, αφού και «κρυφό σχολείο» λειτούργησε κατά την παράδοση από το 1680 και η περίφημη σχολή της Βυτίνας από εδώ ξεκίνησε. Ο Κολοκοτρώνης τα πρώτα γράμματα έμαθε από τον μοναχό Νεόφυτο στο μετόχι της μονής, στους Αγίους Θεοδώρους. Το μοναστήρι καταστράφηκε πολλές φορές. Η πρώτη καταστροφή ήταν το 1366 και την εποχή αυτή κτίστηκαν 10 κελιά, η δεύτερη το 1764 από εισορμήσαντες Αλβανούς, οι οποίοι, αφού το λεπλάτησαν, το πυρπόλησαν και σώθηκε μόνο ο νάρθηκας του ναού. Η τρίτη καταστροφή σημειώθηκε κατά τις μεγάλες επιδρομές του Ιμπραήμ

στην Πελοπόννησο το 1825 και το 1826 όπου σύμφωνα με τις μαρτυρίες πυρπολήθηκε και καταστράφηκε εκ θεμελίων πολλές φορές μαζί με τη Βυτίνα. Έκτοτε ανοικοδομήθηκε και επεκτάθηκε αρκετά με άλλα παρεκκλήσια εκτός του καθολικού αλλά και κελιά για τις μοναχές και προς φιλοξενία. Η τελευταία μεγάλη ανακαίνιση και επέκταση των εγκαταστάσεων έγινε τη δεκαετία του εβδομήντα επί ηγουμενίας της αείμνηστης Μαγδαληνής Τλα.

Στη μονή ανήκουν ως «μετόχια» το μοναστήρι των Αγίων Θεοδώρων στο Πυργάκι και το «παλιομονάστηρο» της Σφυρίδας. Εκτός του Κεντρικού ναού, ο οποίος είναι αφιερωμένος στην Κοίμηση της Θεοτόκου, υπάρχουν και τα παρεκκλήσια του Τιμίου Προδρόμου και των Ταξιαρχών, ενώ κάτω από το καθολικό είναι η σπηλιά στην οποία κατά την παράδοση βρέθηκε η εικόνα της Παναγίας. Σήμερα λειτουργεί ως παρεκκλήσιο των Αγίων Πάντων. Στο μέσον του δρόμου, που οδηγεί στη Σφυρίδα ευρίσκεται το εκκλησάκι του Αγίου Νικολάου, το οποίο θεωρείται η μητρόπολη της μεσαιωνικής πόλεως της Κερνίτσας και το οποίο ανεγέρθηκε το 1567. Το σπουδαιότερο κειμήλιο της μονής είναι η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, η οποία φυλάσσεται στο καθολικό και στην οποία αποδίδονται πολλά θαύματα. Εξάλλου το μοναστήρι θεωρείτο θεραπευτήριο ψυχικών ασθενειών γι' αυτό υπήρχε και το «κούτσορο». Εξαιρέτο το τέμπλο του καθολικού, έργο των αδελφών Ντινόπουλων εκ Βαλτεσινίκου, ενώ την αιογράφηση του ναού έχει κάνει ο μαθητής του Φώτη Κόντογλου, Ράλλης Κοψίδης. Ηγουμένη σήμερα είναι η μοναχή Συγκλητική (κατά κόσμο Αντωνία Αντωνάτου) και η συνοδεία της απαρτίζεται από δέκα μοναχές και μία δόκιμη. Τις ιεροτελεστίες στην μονή, κατά διαταγή του Μητροπολίτη, τελούν εκ περιτροπής ιερείς από τις γύρω ενορίες. Προσελκύει κατ' έτος πολλές εκατοντάδες προσκυνητών στους οποίους προσφέρει «Αβραμιαία φιλοξενία», ενώ παρουσιάζει αξιόλογο κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο.

Έχει πανελλήνια φήμη και αποτελεί τον θρησκευτικό και πνευματικό φάρο όλης της περιοχής, ενώ οι φιλόθρησκοι Βυτιναίοι διατηρούν ιδιαίτερη συναισθηματική σχέση με αυτό, το οποίο επισκέπτονται συχνά.

ΤΟ ΚΑΘΟΛΙΚΟ



«Γλυκεῖα Παρθέν' ἀξίωσέ με νὰ ῥθω καὶ πάλι στο νάό σου,
ὅπου φνισὰ γλυκὰ ἡ αὐρα στα πλατάνια τα θεόρατα»
Αἰλ. Παπαδιαμάντης

Εἶναι ὁ κεντρικὸς ναὸς ἀφιερωμένος στὴν κοίμηση τῆς Θεοτόκου καὶ εορτάζει στὶς 15 Αυγούστου. Μικρὸς καὶ κομψὸς ναὸς κατέχει δεσπόζουσα θέσι στον περιβόλο τῆς μονῆς καὶ υποβάλλει τὸν προσκυνητὴ μὲ τὴν εἰσοδὸ τοῦ λόγῳ τῆς μεγαλοπρέπειας ἀλλὰ καὶ τῆς εὐλάβειας που ἀποπνέει τὸ εσωτερικὸ. Εξαιρετικὴς τέχνης τὸ χειροποίητο ξυλόγλυπτο

τέμπλο ἔργο τῶν ἀδελφῶν Ντινόπουλου ἀπὸ τὸ Βαλτεσινίκο. Οἱ αἰιογραφίες εἶναι ἐξαίρετης τέχνης τῆς σχολῆς Φώτη Κόντογλου καὶ ἐγίναν ἀπὸ τὸν μαθητὴ τοῦ Ράλλη Κοψίδη βοηθούμενο ἀπὸ τὸν ἄλλο μεγάλο αἰιογράφο Γεώργιο Χοχλιδάκη, στὸν ὁποῖο ἀποδίδεται ἡ μορφὴ τοῦ Παντοκράτορα. Κεντρικὴ θέσι ἔχει ἡ θαυματοργὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας.

Π 1	Δ 18
Σ 2	Τ 19
Κ 3	Τ 20
	Π 21
Δ 4	Π 22
Τ 5	Σ 23
Τ 6	Κ 24
Π 7	
Π 8	Δ 25
Σ 9	Τ 26
Κ 10	Τ 27
	Π 28
Δ 11	Π 29
Τ 12	Σ 30
Τ 13	Κ 31
Π 14	
Π 15	
Σ 16	
Κ 17	

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Σύλλογος τῶν Ἀπανταχοῦ Βυτιναίων καὶ φίλων τῆς Βυτίνας **“Ο Ἅγιος Τρύφων”**

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ - Η ΕΥΡΕΣΗ



*«Χαίρε, βουλήσ απορρήτου μύστις
χαίρε, σπηής δεομένων πίοτις»*

Ακριβώς κάτω από το καθολικό ευρίσκεται ευμέγεθες σπήλαιο, το οποίο ονομάζεται «Εύρεση».

Εδώ, σύμφωνα με την παράδοση, βρέθηκε από ένα τσοπάνο η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, η οποία βρίσκεται στον κεντρικό ναό. Το σπήλαιο λειτουργεί ως παρεκκλήσιο

των Αγίων Πάντων. Ο προσκυνητής κατέρχεται σε αυτό με πέτρινη κλίμακα και έως ότου φτάσει μπορεί να θαυμάσει το μοναδικό φυσικό τοπίο με την οφιοειδή πορεία του Μυλάοντα με τα δασωμένα φαράγγια και την πεδινή περιοχή της «Γλογοβίτσας».

Δ 1	Δ 15
Τ 2	Τ 16
Τ 3	Τ 17
Π 4	Π 18
Π 5	Π 19
Σ 6	Σ 20
Κ 7	Κ 21

Δ 8	Δ 22
Τ 9	Τ 23
Τ 10	Τ 24
Π 11	Π 25
Π 12	Π 26
Σ 13	Σ 27
Κ 14	Κ 28

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας **“Ο Άγιος Τρύφων”**

ΤΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ



*«Τα μοναστήρια, απαραβίαστα δια τους Τούρκους, έγιναν καταφύγια
πολλών κινδυνευόντων και τόποι γαλήνης όπου ήταν δυνατά αι μελέται»
(Δ. Κόκκινος)*

Ο ναός περατώθηκε το 1968 εκατό μέτρα περίπου έξω από τον κύριο περίβολο της μονής. Εγκαινιάστηκε από τον τότε Μητροπολίτη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Θεόφιλο το 1970 και είναι έργο της αείμνηστης ηγουμένης Μαγδαληνής στην προσπάθεια η μονή να αποκτήσει και παρεκκλησία. Τιμάται στη μνήμη του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου, του Αγίου

Νεκταρίου και της Αγίας Παρασκευής. Εντυπωσιάζει δε με την κομψότητα της κατασκευής του. Εντυπωσιακότερο το φυσικό περιβάλλον το οποίο απολαμβάνει ο προσκυνητής από το προαύλιο του παρεκκλησίου, αφού η γύρω περιοχή είναι δασώδης και πυκνόφυτη με ποικιλία δασικής χλωρίδας. Στον περίβολό του είναι και το νεκροταφείο της μονής.

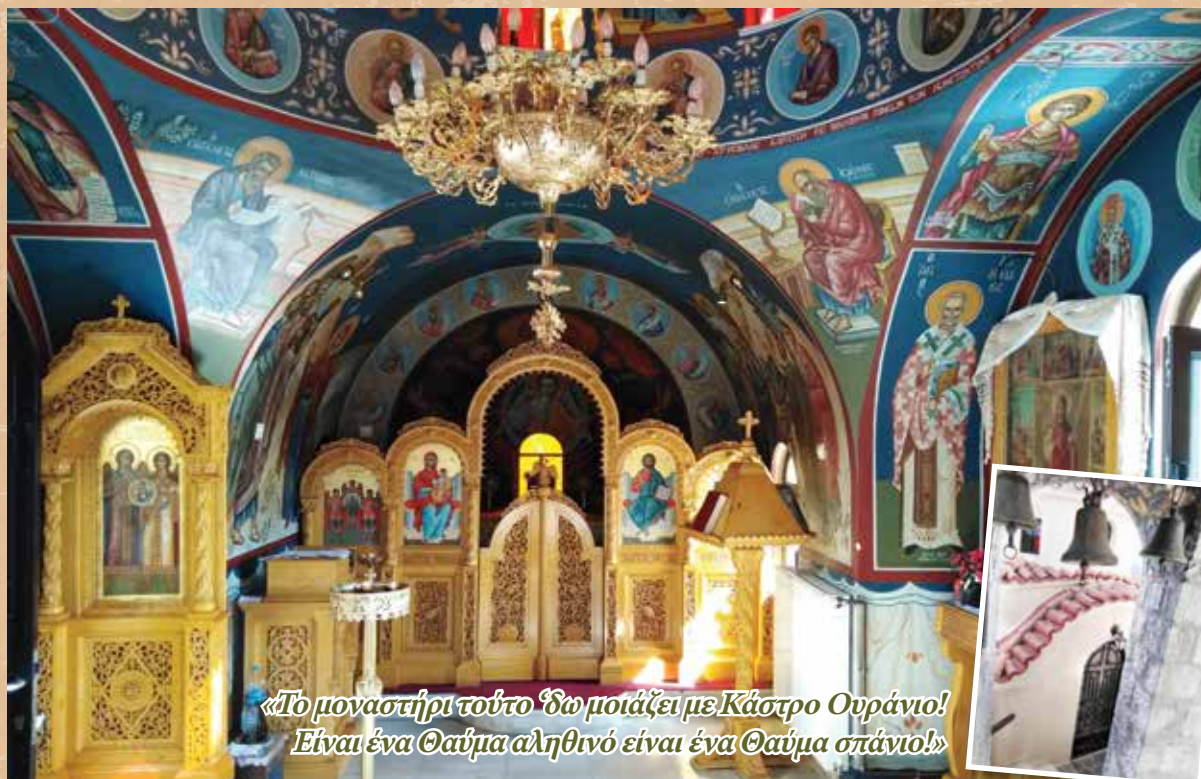
Δ	1	Δ	15
Τ	2	Τ	16
Τ	3	Τ	17
Π	4	Π	18
Π	5	Π	19
Σ	6	Σ	20
Κ	7	Κ	21

Δ	8	Δ	22
Τ	9	Τ	23
Τ	10	Τ	24
Π	11	Π	25
Π	12	Π	26
Σ	13	Σ	27
Κ	14	Κ	28

Δ	29
Τ	30
Τ	31

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΤΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟ ΤΩΝ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ



*«Το μοναστήρι τούτο 'δω μοιάζει με Κάστρο Ουράνιο!
Είναι ένα Θαύμα αληθινό είναι ένα Θαύμα σπάνιο!»*

Το μικρό και κομψό παρεκκλήσιο ευρίσκεται στο πίσω μέρος του καθολικού στη νοτιοανατολική πλευρά της μονής. Είναι αφιερωμένο στη μνήμη των Παμμεγίστων Ταξιαρχών. Τιμάται δε και η μνήμη της Αγίας Μαρίας.

Χρησιμεύει ως εξομολογητήριο αλλά και ως χώρος λατρείας τη χειμερινή περίοδο, όταν τις ιεροτελεστίες παρακολουθούν μόνο οι μοναχές. Η όλη αγιογράφηση εντυπωσιάζει για την εξαιρετική κομψότητα και καλαισθησία.

Π 1	Δ 19
Π 2	Τ 20
Σ 3	Τ 21
Κ 4	Π 22
	Π 23
Δ 5	Σ 24
Τ 6	Κ 25
Τ 7	
Π 8	Δ 26
Π 9	Τ 27
Σ 10	Τ 28
Κ 11	Π 29
	Π 30
Δ 12	
Τ 13	
Τ 14	
Π 15	
Π 16	
Σ 17	
Κ 18	

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ



«επί μικράς δειράδος καλυπτομένη από πέντε πρίνους
εγείρεται ναΐσκος επάννυμος του Αγίου Νικολάου
επαπειλούμενος να καταστραφεί εντελώς και ούτος υπό του
πανδαμάτορος χρόνου». («Μεθυδριάς»)

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας **“Ο Άγιος Τρύφων”**

✙ Ἀνακαινίσθη καὶ ἱστορήθη [οὗτος
τὸ θεῖος καὶ πάνσεπτος ναὸς τοῦ ἐν ἀγίοις
πατρὸς ἡμῶν Νικολάου [ἀρχιεπισκόπου
ἐδὶὰ συνδρομῆς καὶ κόπου καὶ ἐξόδου
ἡ Κωνσταντίνου Καβότο καὶ παπᾶ Χριστο-
φύλλου Καβότο ἅμα συμβίου καὶ τέκνων,
νεῖς ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν καὶ τῶν
αὐτῶν γονέων. Ἰστορήθη ἐξ ἑμοῦ
πταπεινοῦ χιρὸς Μαρίνου Κε Κάβα
ΕΟΚ. Ζι Ο Ε' ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ Β'.
Ἐτελλόθη ὁ ναὸς οὗτος.

(Ζι Ο Ε' = 7075 ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἢ 1567
ἀπὸ γεννήσεως Χριστοῦ)

Στο μέσον της απόστασης Μοναστήρι-Σφυ-
ρίδα εὑρίσκεται ἡ μητρόπολη της μεσαιωνι-
κῆς πόλεως της Κερνίτης αφιερωμένη στον
Ἅγιο Νικόλαο.

Ανεγέρθηκε το 1567 καὶ εἰκονογραφήθηκε
ἀπὸ τον ἀγιογράφο Μαρῖνο Κακάβα, ὅπως
αναγράφει ἐπιγραφὴ, ἡ ὁποία δεν σώζεται
σήμερα.

Στον ναὸ ὑπῆρχαν ἀγιογραφίες με τον μυστι-
κὸ δείπνο καὶ ἄλλους ἁγίους οἱ ὁποῖες κα-
ταστράφηκαν με τὴν κατάρρευση τῶν ἐπιχρι-
σμάτων. Το ναΐδριο, ἐπειδὴ εἶχε ἐρημωθεῖ
ανοικοδομήθηκε ἐκ βάθρων το 1996.

Σ 1	Δ 17
Κ 2	Τ 18
	Τ 19
Δ 3	Π 20
Τ 4	Π 21
Τ 5	Σ 22
Π 6	Κ 23
Π 7	
Σ 8	Δ 24
Κ 9	Τ 25
	Τ 26
Δ 10	Π 27
Τ 11	Π 28
Τ 12	Σ 29
Π 13	Κ 30
Π 14	
Σ 15	Δ 31
Κ 16	

ΜΑΪΟΣ

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙ ΤΗΣ «ΣΦΥΡΙΔΑΣ»



*«Η Σφυρίδα εξωτερικώς παρουσιάζει την τυπικήν όψιν των εν Γόρτυνιά ασκηταρίων. Περιγράφεται ως οστρείδιον κολλημένον επί του βράχου εις το οποίον ανέρχεται δια κλίμακος λαξευμένης»
(Ν. Μουτσόπουλος)*

Παλιό ασκηταριό γνωστό και ως «παλιομονάστηρο». Μετά από μια καταστροφή της μονής Κερνίτσας την περίοδο της Τουρκοκρατίας, κατέφυγαν εκεί οι επιζώντες μοναχοί και έχτισαν μικρή Ιερά Μονή που έλαβε το όνομα Σφυρίδα γιατί «σφυρηλάτησαν το βράχο». Σώζονται ορισμένες παλιές αγιογραφίες στο εσωτερικό.



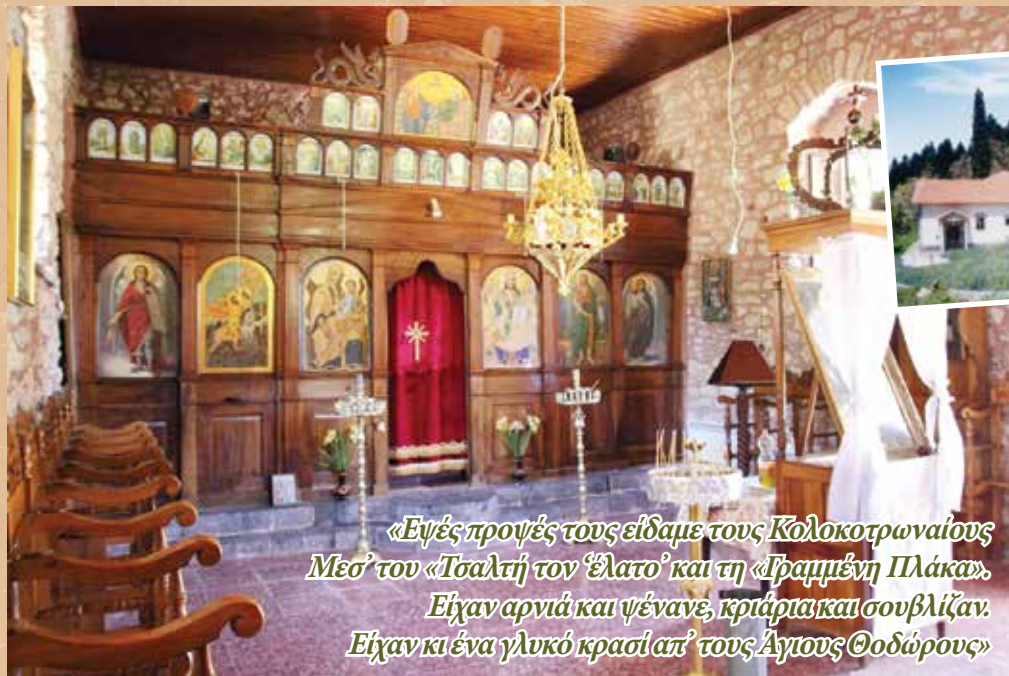
Σπουδαίος ιστορικός χώρος, διότι ο βράχος οχυρώθηκε ισχυρά από τον Βυτιναίο οπλαρχηγό Χατζησταύρο και κατά τις επιδρομές του Ιμραήμ το 1825 και 1826 κατέφυγαν και διασώθηκαν πολλές οικογένειες. Ονομαστό το πανηγύρι στις 23 Αυγούστου (εννιάμερα της Παναγίας), που συμμετέχουν οι κάτοικοι των γύρω χωριών.

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας **“Ο Άγιος Τρύφων”**

Τ 1	Δ 21
Τ 2	Τ 22
Π 3	Τ 23
Π 4	Π 24
Σ 5	Π 25
Κ 6	Σ 26
	Κ 27
Δ 7	
Τ 8	Δ 28
Τ 9	Τ 29
Π 10	Τ 30
Π 11	
Σ 12	
Κ 13	
Δ 14	
Τ 15	
Τ 16	
Π 17	
Π 18	
Σ 19	
Κ 20	

ΙΟΥΝΙΟΣ

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ



*«Εγές προφές τους είδαμε τους Κολοκοτρωναίους
Μεσ' τον «Τσαλή τον Έλατο» και τη «Γραμμένη Πλάκα».
Είχαν αρνιά και ψένανε, κριάρια και σουβλίζαν.
Είχαν κι ένα γλυκό κρασί απ' τους Αγίους Θεοδώρους»*

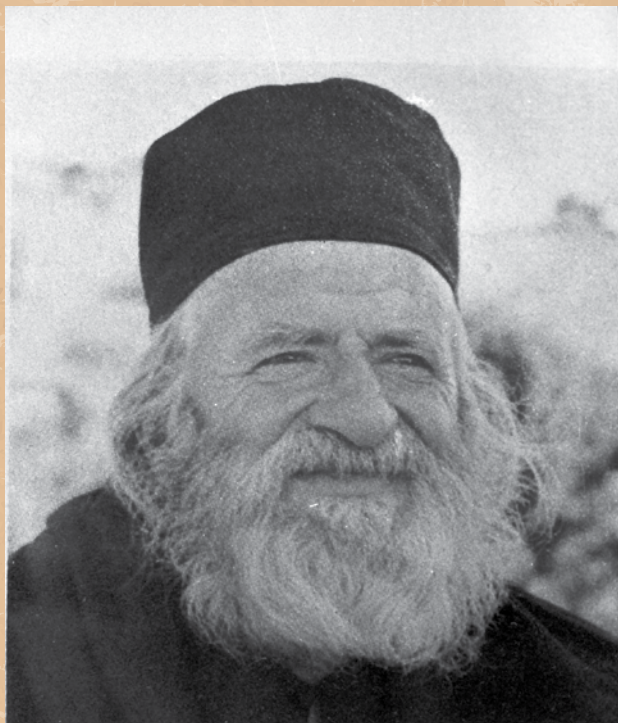
Παλαιά λειτουργούσε ως ανεξάρτητη μονή αλλά από το 1925 είναι μετόχι της μονής Κερνίτσας. Ιδρύθηκε τον 14^ο αιώνα από τους Παλαιολόγους εκεί όπου στην αρχαιότητα υπήρχε ο ναός του Ιππίου Ποσειδώνος. Το 1641 κηρύχθηκε σταυροπηγιακή μονή και το 1680 μεταφέρθηκε στη σημε-

ρινή της θέση. Κατά την παράδοση εδώ έμαθε τα πρώτα γράμματα ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης από τον μοναχό Θεόφιλο. Σήμερα έχει ανακαινισθεί πλήρως, διότι κινδύνευε με κατάρρευση. Ο τελευταίος μοναχός που μόναζε πέθανε τη δεκαετία του εξήντα.

Π	1	Δ	19
Π	2	Τ	20
Σ	3	Τ	21
Κ	4	Π	22
		Π	23
Δ	5	Σ	24
Τ	6	Κ	25
Τ	7		
Π	8	Δ	26
Π	9	Τ	27
Σ	10	Τ	28
Κ	11	Π	29
		Π	30
Δ	12	Σ	31
Τ	13		
Τ	14		
Π	15		
Π	16		
Σ	17		
Κ	18		

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ



Στενά συνδεδεμένες με τη μεταπολεμική ακμή της μονής (μετά το 1940) είναι οι μορφές του ιερομόναχου αρχιμανδρίτη Κοσμά Κολλάρα και της ηγουμένης Μαγδαληνής Τλα. Ο πρώτος παρέμεινε στο μοναστήρι και μετά τη μετατροπή του μοναστηριού σε γυναικείο και ιερουργούσε διαρκώς μέχρι τον θάνατό του (1983). Η δεύτερη έλαβε το Αγγελικό



*«Η αποδημήσασα καθηγουμένη παρέλαβε τη μονή μαραμμένη και σχεδόν νεκρή και την παρέδωσε ανθούσα με φήμη αρίστη και αδελφότητα ευλογημένη»
(επικήδειος εκφωνηθείς από τον μητροπολίτη Γόρτυνος Θεόφιλο).*

σχήμα το 1944 και ανέλαβε ηγουμένη το 1952. Παρέμεινε στη θέση αυτή μέχρι τον θάνατό της (1994) και το όνομά της συνδέθηκε με την αναγέννηση και την κτηριακή επέκταση του μοναστηριού.

Και οι δύο συνέβαλλαν σε μεγάλο βαθμό, ώστε το μοναστήρι να πάρει τη σημερινή του μορφή.

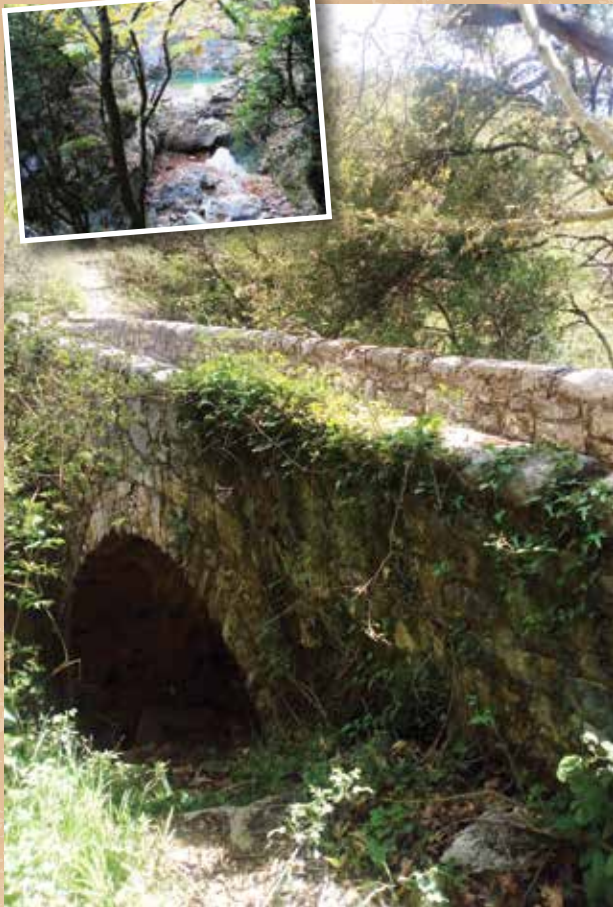
Κ 1	Δ 16
	Τ 17
Δ 2	Τ 18
Τ 3	Π 19
Τ 4	Π 20
Π 5	Σ 21
Π 6	Κ 22
Σ 7	
Κ 8	Δ 23
	Τ 24
Δ 9	Τ 25
Τ 10	Π 26
Τ 11	Π 27
Π 12	Σ 28
Π 13	Κ 29
Σ 14	
Κ 15	Δ 30
	Τ 31

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας **“Ο Άγιος Τρύφων”**

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

Το γεφύρι και ο νερόμυλος



Το ονομαστό δίτοξο γεφύρι του μοναστηριού, ένα από τα τέσσερα του Μυλάοντα, κτίστηκε από το 1901 μέχρι το 1905 από τον τότε ηγούμενο Γαβριήλ Καπογιαννόπουλο (Παπακαμπάνη) από τη Βυτίνα με έξοδα του μοναστηριού στη θέση παλαιάς ξυλογέφυρας. Ο Καλογεरिकός μύλος, ίσως ο μεγαλύτερος από τους δεκατρείς του Μυλάοντα, λειτουργούσε μέχρι τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια. Το «μυλαύλακο» ξεκινούσε κοντά στη «σπηλιά του Δρυμώνα» ένα χιλιόμετρο μακριά. Ο τελευταίος ενοικιαστής του ήταν ο Μιχάλης Κατσιγιάννης από το Βαλτεσινίκο, πατέρας της αείμνηστης μοναχής Μακαρίας.

*«Τον μύλο τον νερόμυλο και το παλιό γιοφύρι
θα βρεις στο δρόμο, σαν θα πας κατά το μοναστήρι»*

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας **“Ο Άγιος Τρύφων”**

Τ	1	Δ	20
Π	2	Τ	21
Π	3	Τ	22
Σ	4	Π	23
Κ	5	Π	24
		Σ	25
Δ	6	Κ	26
Τ	7		
Τ	8	Δ	27
Π	9	Τ	28
Π	10	Τ	29
Σ	11	Π	30
Κ	12		
Δ	13		
Τ	14		
Τ	15		
Π	16		
Π	17		
Σ	18		
Κ	19		

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΤΟ «ΚΟΥΤΣΟΥΡΟ» ΚΑΙ Η «ΖΕΜΑΤΙΣΤΡΑ»



«Η εικόνα της Παναγίας θεωρείται θαυματουργή, γιατί κατά καιρούς έχει θεραπεύσει πολλούς σχιζοφρενείς και παραλύτους», (από την «ιστορία» της μονής)

Δείγματα των ιαματικών επιδράσεων της μονής αλλά και της ιστορικότητας είναι το «κούτσουρο» και η «ζεματίστρα».

Πανελλήνια φήμη υπήρχε για τη θεραπεία των ψυχικά ασθενών από την Παναγία. Το «κούτσουρο» ήταν το μέσον ακινητοποίησης των ασθενών κατά τη διάρκεια της παραμονής

τους στο μοναστήρι. Η «ζεματίστρα» ήταν πάνω από το κρυφό «παραπόρτι» από το οποίο διέφευγαν οι μοναχοί σε περίπτωση κινδύνου και από αυτήν έριχναν ζεστό νερό ή καυτό λάδι στους επιτιθεμένους.

Π	1	Δ	18
Σ	2	Τ	19
Κ	3	Τ	20
		Π	21
Δ	4	Π	22
Τ	5	Σ	23
Τ	6	Κ	24
Π	7		
Π	8	Δ	25
Σ	9	Τ	26
Κ	10	Τ	27
		Π	28
Δ	11	Π	29
Τ	12	Σ	30
Τ	13	Κ	31
Π	14		
Π	15		
Σ	16		
Κ	17		

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΑΥΛΗ



«Αναυδος μένεις, όταν φτάνεις στο μοναστήρι. Από τη μια το εκπληκτικό κάλος του φυσικού περιβάλλοντος και από την άλλη η πάστρα και η ομορφιά της ολάνθιστης εισόδου δημιουργούν μοναδικά αισθήματα ευλάβειας και δέους» (από τις εντυπώσεις προσκυνητή)

Η είσοδος και η αυλή καλλιεργούν αίσθημα ευλάβειας στον προσκυνητή και δημιουργούν μυσταγωγική ατμόσφαιρα. Η είσοδος επιβλητική και καλαίσθητη δίνει αίσθημα ασφάλειας με τη δυνατή πόρτα και ηρεμία και περιουλογή με την ολάνθιστη «πέργκολα». Τα ίδια αισθήματα ενισχυμένα ακόμα περισσότερο δημιουργούνται στην αυλή μπροστά στο καθολικό και στα επιβλητικά κελιά που σου δίνουν την αίσθηση ότι σε εποπτεύουν από ψηλά. Έτσι ο προσκυνητής κατάλληλα «ετοιμασμένος» μπαίνει στην εκκλησία, για να προσκυνήσει τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας.

Δ	1	Δ	15
Τ	2	Τ	16
Τ	3	Τ	17
Π	4	Π	18
Π	5	Π	19
Σ	6	Σ	20
Κ	7	Κ	21

Δ	8	Δ	22
Τ	9	Τ	23
Τ	10	Τ	24
Π	11	Π	25
Π	12	Π	26
Σ	13	Σ	27
Κ	14	Κ	28

Δ	29
Τ	30

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΚΙΟ - ΚΕΙΜΗΛΙΑ



«Σήμερα τα μοναστήρια σημειώνουν σημαντική πνευματική ακμή και αναγέννηση, διότι στελεχώνονται από νέα πρόσωπα με ανώτερη μόρφωση και πνευματικές αναζητήσεις»

Σπουδαία τα ιστορικά και θρησκευτικά κειμήλια της μονής. Παλαιές εικόνες, άμφια, εκκλησιαστικά σκεύη, ιστορικά έγγραφα, και άλλα είναι ο «θησαυρός» του μοναστηριού, ενώ αξιόλογα συγγράμματα κοσμούν τη βιβλιοθήκη. Σπουδαία επίσης αντικείμενα λαϊκής τέχνης οικιακής χρήσης φυλάσ-

σονται στις αποθήκες με την προοπτική να τοποθετηθούν κάποτε σε ένα ιστορικό και λαογραφικό μουσείο, που είναι η φιλοδοξία της σημερινής ηγουμένης να το δημιουργήσει, ώστε να εκτεθούν εκεί όλα τα πολύτιμα, ιστορικά και πολιτιστικά κειμήλια.

Τ	1	Δ	20
Π	2	Τ	21
Π	3	Τ	22
Σ	4	Π	23
Κ	5	Π	24
		Σ	25
Δ	6	Κ	26
Τ	7		
Τ	8	Δ	27
Π	9	Τ	28
Π	10	Τ	29
Σ	11	Π	30
Κ	12	Π	31
Δ	13		
Τ	14		
Τ	15		
Π	16		
Π	17		
Σ	18		
Κ	19		

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας "Ο Άγιος Τρύφων"

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΥΤΙΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΒΥΤΙΝΑΣ “Ο ΑΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝ”

Γραφεία: Χαλκοκονδύλη 37, ΤΚ 10432, ΤΘ 3456, ΤΚ 10210 Αθήνα
email: agiostryfon@vytina.info | url: www.vytina.info | fb: @vitynainfo
Αρ. Λογαριασμού: ALPHA BANK IBAN: GR39 0140 1790 1790 0210 1084 697



ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ:
Βόκα Νικολάου, Λιαρόπουλου Χαραλάμπους, Μαντζαβίνου Βασιλείου,
Μιχαηλίδη Γεωργίου και Χριστόπουλου Ευθυμίου



ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόεδρος: Αγγελίδης Θεόδωρος

Αντιπρόεδρος: Χαραλαμπόπουλος Γρηγόριος

Γεν. Γραμματέας: Πλέσσας Τρ. Παναγιώτης

Ταμίας: Κάρκουλας Βασίλειος

Μέλη: Γόντικα Βασιλική, Κοκκαλιάρη Ευσταθία, Λιαρόπουλος Δημήτριος



ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΑΝ:

Φιλολογική επιμέλεια - Κείμενα | Παπαδέλος Παναγιώτης

Φωτογραφίες | Αγγελίδης Θεόδωρος, Λιαρόπουλος Δημήτριος

Καλλιτεχνική επεξεργασία | Αγγελίδης Θεόδωρος, Μανώλη Ευαγγελία

Εκτύπωση | ALKODI GROUP (Αριστοτέλους 91, Πλ.Βικτωρίας, www.alkodi.gr)



*Η Καθηγούμενη Συγκλητική (κατά κόσμο Αντωνάτου) μετά της συνοδείας της
(Μαρκέλλα, Αγνή, Καλλινίκη, Ευπραξία, Πορφυρία, Θεόκλητη, Μαγδαληνή, Χαριτίνη).
Στο μέσον ο αιδεσιμότατος π. Χρήστος Πετρόπουλος, ο οποίος τελεί περιοδικά τις ιεροτελεστίες στη μονή.*